

Mellem 9. og 11. april 1845

FAKTA

Dato:

Mellem 9. og 11. april 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 24-25

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungske Samling

Generelle kommentarer:

s. 24-25 indeholder en folkevise skrevet med Svend Grundtvigs hånd. Teksten må være skrevet mellem 9. og 11. april 1845. Noderne til denne vise blev netop i 1845 udgivet ved A.P. Berggreen.

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 266-267

TRANSSKRIFTION

Ólafur og álfamær

- 1) Ólafur reið með björgum fram,
– villir hann, stillir hann –
hitti fyrir sér álfaran.
Þar rauður loginn brann,
:|: blíðan lagði byrinn undan björgunum :|: fram.
- 2) Þar kom út ein álfamær,
hún var ekki Guði kær.
- 3) Þar kom út ein önnur,
hèlt á silfurkönnu.
- 4) Þar kom út hin Þriðja,
með gullbelt um sig miðja.
- 5) Þar kom út hin fjóða
hún tók svo til orða:
- 6) "Velkomminn, Ólafur liljurós!
Gáttu í björg og bú með oss."
- 7) "Ekki vil eg með álfum bua,
heldur til eg á herrann trúa.
- 8) Þó þú gjörir með álfum búa,
samt máttu á herrann trúa."
- 9) Hun gekk sèr til kistu,
kastaði yfir sig skikkju.
- 10) Hún gekk sèr til arkar,
greip upp sverðið bjarta.
- 11) "Ekki muntu svo hèðan fara,
að þú gjörir mèr kossin spara."
- 25•
- 12) Ólafur laut um söðulboga,
Kysti frú með hálfum huga.
- 13) Saxinu' hún stakk í siðu,
Ólafi nokkuð sviður.
- 14) Ólafur keyrir hestinn sporum,
Þar til hann kom til móður dyra.
- 15) Klappar á dyr með lóva sín:
"Ljúktu upp, kæra móðir min!"
- 16) "Þvi ertu bleikur? Þvi erti blár?
sem þú hafir af álfum sár."
- 17) Móðir! ljáðu mèr mjúka sæng,
systir! Gefðu mèr siðuband."
- 18) Ei leið nema stundir Þrjár,

Ólafur var sem bleikur nár.

19) Ei leið nema litil stund,
Ólafur úngi gaf upp önd.

20) Vendi eg minu kvæði i kross,

– Villir hann, stillir hann –

Sancte Maria sè með oss!

– Þar rauður loginn brann;

:|: Blíðan lagði byrinn undan björgnum :|: fram.

[tilføjet af Lundbye selv:] gammel islandsk Kæmpevisse, skrevet her af
Svenn Grundtvig

Ólafur og álfamar

- 1) Ólafur reit með Gjörgum þessum,
— Vellir hann, steller hann —
hætti fyrir sér álfaran.
— Þar rambur laginn þessum.
ii) Alíðan lagði björnum undan Gjörgum þessum.
#
- 2) Þar kom út ein álfamaðr,
hinn var ekki gæði þar.
#
- 3) Þar kom út ein önnur,
helt á sílfúrkinu.
#
- 4) Þar kom út hin þriðja,
með gullbelt um sig miðja.
#
- 5) Þar kom út hin fjórða
hún tók svo til orða.
#
- 6) "Velkominu, Ólafur lelfur!
Gættu í Gjörg og þú með oss."
#
- 7) "Ekki vil eg með álfum þíum,
heldur vil eg á herram þíum."
#
- 8) "Þó þú gjörir með álfum þíum,
samt máttu á herram þíum."
#
- 9) Hún gekk sér til kistu,
hartaði yfir sig stikkju.
#
- 10) Hún gekk sér til arkar,
greip upp sverð þjáta.
#
- ii) "Ekki muntu svo hédan fara,
eð þú gjörir þver þessin spara."
#

